

קופת פנסיה

הכל בעניין זה פשוט וברור - כספי הפנסיה אינם ניתנים להורשה. התקנון הינו חוזה אחד שבין העמית לקרן הפנסיה, קרן הפנסיה. התקנון הינו חוזה אחד שבין העמית לקרן הפנסיה, ולאחר פטירת העמית קרן הפנסיה תעביר את כספי הפנסיה שנצברו בהתאם לאמור בתקנון. במרבית התקנוןים, אם לא בכללם, הוראות התקנון קבועות כי הפנסיה תשולם לשאים של העמית שנפטר, ככלומר לבת/בן הזוג ולילדים עד גיל 21. המשמעות היא שלא ניתן לקבוע בצוואה את זהותם של השאים של קופת הפנסיה. יצא אם כן שככל שאין לעמית שנפטר בת/בן זוג, ולדיו כבר עברו את גיל 21, איזה אף אחד לא יהיה מספי הפנסיה שצברו בקרן הפנסיה של העמית שנפטר.

 קופת תגמולים (קופת גמל וביטוח מנהלים) **רקע כללי**

סעיף 147 לחוק הירושה קובע את מעמדם המשפטי של כספים המנוהלים בחברת הביטוח: "סכומים שיש לשלם עקב מותו של אדם על פי חוזה ביטוח, על פי חברות בקופה קצבה או בקופה תגמולים או על פי עליה דומה, אינם בכלל העזבון, מלבד אם הווענה בהם מגעים לעזבון". במיללים אחרים, סעיף 147 לחוק הירושה מוציא מגדר העזבון את כל כספים המשתלמים מקופה תגמולים, ומKENUDA עדיפות לモוטב שנקבע עלי-ידי העמית על פני עזבונו, כמו גם לגבי חברות בקופה צואה או בהעדר צואה – הירושים עפ"ד. מכאן שכספי התגמולים אינם חלק מכל העזבון, ככלומר הם אינם מתחלקים על פי דיני הירושה אלא מושלמים לפי ההוראה שנתן העמית עד בחיו במסמכיו הかつראות לקופה, או בכל עת מאוחרת יותר, וב惟ב שקבע מי הם המוטבים בקופה שיזכו בכספי אשר נצברו בקופה במהלך חייו.

כיצד קבועים מוטבים? סעיף 36(ב) לחוק החזים קובע בעניין זה כדלקמן:

"חייב שיש לקיימו עקב מותו של אדם – על פי חוזה ביטוח, על פי חברות בקופה קצבה או בקופה תגמולים או על פי עליה דומה – נשאי הנושא, בהודעה לחיב או בצוואה שהודעה עליה ניתנה לחיב, לבטל את זכותו של המוטב או להעמיד במקום מוטב אחר, אף אחרי שנודע למוטב על זכותו".

דהיינו, עמיד יכול לבטל מוטב או לשנות את המוטבים באמצעות הודעה לחברת הביטוח או באמצעות צואה. יודגש כי שינוי או ביטול המוטב בצוואה צריך שייהי בנסיבות ברור וחיד-משמעותי, על מנת למנוע סכוסכים משפטיים בעניין.

 מה גבר: צואה או מוטבים שנקבעו בקופה התגמולים?

לעיתים תכופות כבע העמית מוטבים מסוימים בעבר הרחוק, ואילו בצוואה שערך שנים רבות לאחר מכן "הוריש" את כספי קופת התגמולים לירושים שאינם מוטבים.

כיצד מישבים סתירה בין הוראות הצואה הקבועות כי כספי קופת התגמולים ישולמו לירוש מסויים, למורת שהיא סותרת את הוראות המוטבים שנקבעו בקופה התגמולים ממועד שקדם לצואה?

התשובה לכך אינה בחרה וחיד משמעות, והוא נותרה בחלוקת בפסק דין שניים של בית המשפט העליון. במהלך השנים האחרונות שלוש החלטות שונות בעניין זה:

הוראות הצואה נברת על הוראות צואה ואין להוראות הצואה תוקף. הוראות הצואה גוברת, בתנאי שהעתק הצואה נסורה לקופת התגמולים קודם לפטירת העמית. הוראות הצואה גוברת כיוון שהיא ההוראה המאוחרת יותר, ואין צורך למסור את העתק הצואה לקופה התגמולים.

 לסייע – כיצד מומלץ לפעול?

כל עוד אין חקיקה מסודרת או פסיקה חד משמעית מחייבת של בית המשפט העליון, דרך המלך הינה לדאוג כי כל הוראה לגבי המוטבים תעשה באמצעות פעולה עצמאית עדכן מוטבים יシリות מול קופת התגמולים, ואם מסיבה כלשהו נאלצים לעשות זאת באמצעות צואה – כדי יש לדאוג למסור את הצואה לאילו לדיחוי לקופה התגמולים, עוד קודם לפטירת המצואה.

במקרה, טוב יעשו בני הניגל השלישי אם יודאו מיהם המוטבים אשר נקבעו בעבר הרחוק בקרן התגמולים שלהם, ובמידת הצורך יבצעו את העדכון המדרשים יシリות מול קופת התגמולים.

*עו"ד שביט בן חורין מרמת השרון מתמחה בעריכת דין לגיל השלישי, בעל הכשרה והסמכה מיוחדת מטעם משרד המשפטים לעריכת ייפוי כוח מתמשך. חבר בוועדת ייפוי כוח מתמשך של תל אביב בלשכת עורכי הדין.

מרצה בנושא תכנון משפטי מקדים לתקופת הגיל השלישי בפני פורומים מקצועיים ואקדמיים בארץ והוותיקים. האמור לעיל אינו מהו זה שביט בן חורין משבטת או תחליף ליעוץ משפטי אישי.

עו"ד שביט בן חורין השתןף בוועדת היגיון במינאל גל הזהב בתוכנית הקהילתית "הכינומי מראש".